

на бригадата, като получи донесението, заповѣда дружината да се затвърди на заетото мѣсто и при първа възможност да настѣпи.

Къмъ 8:30 часа неприятелски разузнавателни части, задъ които следваха около 2—3 роти, настѣпиха откъмъ Папалазо и Седлото срещу дружината. Последната ги срещна съ силенъ огънь и ги прогони въ окопитѣ имъ.

Лѣвото странично прикритие — 4-а рота, следъ оттеглянето на ротата отъ 2/3-а бригада, остана сама въ голѣмия лабиринтъ, що представляваха коритата на рѣкитѣ Родевска и Биюкъ дере. Противникътъ, навѣрно забелязалъ оттеглянето на 4/46-а рота, настѣпи срещу 4/11-а рота. Наблюдателнитѣ постове, съ които ротата охраняваше цѣлото пространство отъ 6—7 клм., допустнаха противника на близко разстояние и откриха силенъ огънь. Изненаданиятъ противникъ прибра труповѣтъ на убититѣ и избѣга. Ротата даде 2 ранени и остана на позицията си.

2/55-а дружина и днесъ не се присѣдини къмъ полка. Майоръ Петковъ донесе, че едната му рота била придадена къмъ 1/55-а дружина, а другата — къмъ 3/55-а дружина. Той съ 1^{3/4} роти билъ ангажиранъ съ противника на фронтъ отъ 2 клм. Командирътъ на полка донесе и моли командира на бригадата да заповѣда на майоръ Петковъ да дойде при полка, за да атакува заедно съ 12/11-а и 13/11-а роти по посока на Шопа.

Вечеръта въ полка пристигнаха отъ допълняващата дружина 373 млади войници отъ 40-и наборъ, които се разпредѣлиха между дружинитѣ и бѣха вкарани въ боя.

Въ днешния бой се отличиха: поручикъ Людцкановъ, подпоручицитѣ Томовъ, Чаевъ и Велковъ.

Загуби: офицери — убитъ подпоручикъ Томовъ Петъръ, родомъ отъ гр. Котелъ. Въ боя при Тетово на 26 октомврий, въ вода до поясъ, атакува въ флангъ противника и го обърна въ бѣгство; на 16, 17 и 18 септемврий съ взвода си излѣзе на 15 клм. напредъ отъ линията на охранението, въ дълбокъ снѣгъ и студъ, стигна въ с. Доленце (по шосето Кичево—Битоля) и даваше ценни сведения за противника. Той залови много пленници и 2 конни ординарци, които носѣха важни заповѣди отъ началника на Битолската дивизионна област до началника на войскитѣ около Мраморецъ. Каймакчаланскитѣ боеве го завариха неоздравѣлъ въ болницата. Въпрѣки настояванията на лѣкаритѣ, той напусна болницата, хвърли се въ боя при Метеризитѣ, гдето намѣри своята юнашка смъртъ.

Ранени: подпоручикъ Чаевъ Атанасъ и подпоручикъ Велковъ Александъръ. Войници: убити 7, ранени 48.

Боятъ на 22 августъ Въ 22:30 часа на 21 августъ командирътъ на 1/3-а бригада издаде следната заповѣдъ № 50:

„§ 1. 10-и полкъ е пристигналъ на 6 клм. отъ с. Петели. 12-и полкъ тази нощъ ще атакува в. Висина.

§ 2. На повѣрената ми бригада е заповѣдано да атакува и заеме линията к. 1500—Джемаатъ Ери, за което:

А. Полковникъ Върбановъ най-енергично да атакува противника на в. 1500 и го заеме.